

Клепа́ло с. с. I) клепало, деревяннаа (или и жэлѣзнаа) доска, замѣнявшая колоколъ въ болг. церквахъ до освобождениі: Живый біе мъртвый, той вика, който го чюе, отыва на поклоненіе и намира спасеніе? клепалото. Ч. 121. (там.). Заклена церковното клепало, аз' и то закъснѣ. Р. 78. въ перенос. смыс. про бой клепала: Първо Клепа́ло (при началѣ весеношной), втіро Клепа́ло (при чтеніи канона), третійо Клепа́ло (при началѣ обѣдни): Азъ станахъ щомъ клепна прѣвто клепало. 2) Башенка, на которой висятъ клепала: Азъ са каичхъ на клепалото; отъ клепалото са вѣди січкото селѣ. 3) (Мак.) вѣко съ рѣсницами: Коса имамъ дури до пояса, А клепала крила ласто'чки.

Клепачъ с. м. вѣко съ рѣсницами: Щомъ издѣхне, налегнать клепачитѣ му. Ч. 41. Ако сѣрните отъ Витоша да би поглѣдале па неговите очи, то би требало да са засраматъ и да захлупатъ клѣпачете си. З. 1. Очите и ся замрѣхихъ съ гѣсты клѣпачи. Р. 125. (ср. клѣпка, клепало. 3).

Клѣпка с. ж. вѣко съ рѣсницами (*вѣко и рѣсница обозначающие по бол. вмѣстѣ*): Му порастла коса до пояса, А клепките крила ласто'чки. М. 181. Лицето ѹ блѣдно, ность ѹ оstarъ, очите ѹ повѣнѣле, а подъ долилта и клепка зелени мѣсъчики. З. 2. Очите и бѣхѣ прикрыты съ гѣсты клѣпаки. Р. 93. На горнѣта чисть на клепкѣ на коня става по една брѣчка вслѣдъ годинѣ. Л. Д. 1870 р. 195. Кленкиты отичъли и осталъ все затворени. Л. Д. 1871 р. 125.

Клепоу́жъ пр. вислоухий (*по употребл.*), хлопающій ушами (*по этим.*): Нерѣзть требува — — да има голѣмъ кленоухъ глава съ дѣлги уши. Л. Д. 1873 р. 271. Кленоухитѣ младеже (*feuchtohrlige Buben*) ловять фрази отъ битвата при Каниа. Рш. 12.

Клѣпѣкъ и. дл. Клѣпнѣкъ и. соб. Бью, ударию; ударю *употребл. лишь въ опредѣл. слѹг. 1)* переходно а) *про церков.* клепало: Клисарѣть клѣпне клепалото. б) *про косу:* отбиваю, отобью: Косы точаю, кѣту гы клѣпѣкѣть първо на наковань съ чюкче. Пк. 106. Косача клѣпне коса та си. с) *о дождѣ:* хлещу, захлещу: Той си не зѣ чадѣра, ама дъждѧ има да го клѣпе дѣста. 2) *неперходно а) про церков.* клепало: Азъ станахъ щамъ клепна прѣвто клепало.—Щѣ та бѣш, дорде клепе черкви. Ч. 245. б) *о трескѣ, производимомъ аистомъ:* трещу, затрешу, 3) начкаю, мараю; запачкаю, замараю. Ц.

Клѣтва с. ж. 1) клятва: Вѣра със клѣтва сторили, който се болен разболи, по редом ша го гледами, на рѣцѣ ша го носими. Д. 32, 3—5. 2) проклятие. Ц. али гу люти *клѣтви* кѣлнѣше: Димитаря, гробъ да ни усторишъ! Д. С. 7, 32—33.